

8 Μαρτίου 2015

Έσχατος Παπαδάκος.....

/ [Γενικά](#)

φωτο:proskynitis.blogspot.com

**(βασισμένο στον βίο, του Π.Δημήτρη Γκαγκαστάθη . Έκδοση
Ορθόδοξος Κυψέλη)**

Έσχατον, όρισε εαυτόν
ο Θεός, Παπαδάκος
μα απλόχερα, ευωδιάζε
στην Τράπεζα, ο παράδεισος....
Τα γράμματα δεν έμαθε
πίσω απ, τα θρανία,
μα του έδειξε, η καρδιά του

θαύματα και σημεία....

Ρωτούσε τα ανεξήγητα

άλλοι να ερμηνεύσουν,

μα αυτοί ζητούσανε ευχή

να έχουν να ειρηνεύσουν....

Εφραίμ και Αφιλόχιος

Φιλόθεος και άλλοι,

αυτή ήταν η ομήγυρις,

ποια θα μπορούσε, άλλη...

Η αγάπη καλοφώλιασε

στην αγαθή καρδιά,

και έφερε η απλότητα

τα τάλαντα τα θεία....

Νυχθημερόν για εργόχειρον

είχε , την προσευχή

για αυτό και δεν διέλαθε,

της Θείας προσοχής.

Ακοίμητος και αεικίνητος

φρουρός στο ποίμνιο του,

γνήσιος θείος λειτουργός,

πιστός, εις τον Θεόν του...

Αγάπης άλτης, ο απλός

Θεού , μα και ανθρώπων

και ανταποδίδει ο Ύψιστος
καρπούς, των τόσων κόπων ...

Της Χάριτος τα τάλαντα
ο Πλάστης θα του δώσει,
για να ζητούμε οι ευτελείς
στου θάρρους μας την πτώση...

Καπνός στην Άγια Τράπεζα
και ευωδία, μεγάλη....

Κρότος και άλλα θαυμαστά
που φέρνουν μέθη- ζάλη..

Το Μύρο , έρεε ποταμός
σαν λειτουργούσε τα Άγια.

Σείονταν τα βημόθυρα
Καντήλια- μανουάλια....

Οι Άγγελοι , έστηναν χορό
στην Θεία Λειτουργία,
και στην Μεγάλη Είσοδο,
είχε και συνοδεία.....

Πρόγραμμα στα λειτουργικά
θα ορίσει , με αγάπη
και η νύκτα πάντα σύμμαχος,
να διώκει τον σατράπη...

Υπομονήν Ιώβειον,

είχε στις κακουχίες.

Την πίστη δεν αρνήθηκε

παρά τις δυσκολίες...

Αργύρια του έταξαν πολλά

που θα άλλαζε η ζωή του.

Πίσω τα εύκολα , άφησε

είχε Θεόν μαζί του.....

Οι Ταξιάρχες, σύμμαχοι

φρουροί και αρωγή του

και εξόχως η Παντάνασσα,

Σκέπη -καταφυγή του....

Βροχή οι σφαίρες προσπερνούν

το άγιο κορμί του

θεία πανοπλία, φύλαξε

ξανά την κεφαλή του....

Τρέχει χτυπά το σήμαντρο

αρχίζει η αγρυπνία..

Χίλια σαρανταλείτουργα

είναι για αυτόν πενία.....

Με θράσος, θαύμα τους ζητά

και αυτοί το δίδουν πάλι.

Αυτή είναι η πίστη μας,

ποία , θα μπορούσε άλλη....

Υπερφυή και εξαίσια
απλόχερα του δίδουν.
Είναι η πίστη ζωντανή
ποτέ δεν τον προδίδουν...
Ούτε ο Άγιος Γεώργιος
χατίρι θα χαλάσει.
Ξανά θα φέρει το νερό,
στης προσευχής τη φράση....
Φεύγουν τα μαύρα σύννεφα
η μπόρα , το χαλάζι.
Πέφτουν στα άγονα χώματα,
κανείς να μην τρομάζει...
Εκστατικοί οι Βάτραχοι
ακούν την ψαλμωδία,
του Πλάστη, είναι πλάσματα
και αυτά, δημιουργία....
Τρέμουν στην τόση προσευχή
οι δαίμονες, αφρίζουν,
μα με σημείο του σταυρού
ούτε την τρίχα, αγγίζουν..
Μα θέλησε ο Πλαστουργός
να δώσει ευκαιρία
να δοξαστεί, με ασθένεια

που δίδει ευλογία...
θα δείξει ο Νεκτάριος
που είναι το κακό,
στο τέκνον που είναι σύμμαχος
με το Δημιουργό....
Και απέθεσε , σε εκείνο
Στέφανον, από καρκίνο.
Το είδε όμως ευκαιρία
να δοξάζει, κατ, ιδίαν...
Δίδασκε, ευχή και αγάπη
και υπομονής το δάκρυ...
Τώρα εις τους ουρανούς
θα πρεσβεύει για πολλούς....
Πάτερ , Όσιε την ευχή Σου,
και στην άγια προσευχή Σου,
ρίξε και εμένα δάκρυ
στου Παράδεισου, την άκρη....
Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής